

Conte 8

En certa ocasió, durant una elegant recepció de benvinguda al nou director general d'una empresa molt important, les esposes d'altres directors van voler conèixer una mica a l'esposa del nou arribat i li van preguntar: - Et fa feliç el teu marit?

Ell, que en aquell moment no era a la seva vora, però si el suficient a prop per sentir la pregunta, va parar atenció a la resposta de la seva muller convençut que diria que sí, doncs mai havia rebut una queixa del seu comportament durant el matrimoni.

Però, per sorpresa seva i de tots els altres, l'esposa va respondre amb un rotund: - NO! El meu marit no em fa feliç!

A la sala es va fer un silenci sepulcral. El marit no podia creure el que acabava de dir la seva, i menys, en un moment tan important per ell.

Davant l'expectació de tots, ella es va acostar al seu marit i recolzant-se en el seu braç va dir: no es responsabilitat del meu espòs fer-me feliç, ens estimem i respectem. Malgrat hi ha circumstancies desfavorables amb les quals ens trobem sovint, a través d'elles he après, que soc jo qui ha de decidir ser feliç, doncs, la felicitat, sempre es basa en el veritable perdó, en l'amor i en prendre decisions i enfrontar problemes el més units possible.

No cal dir la gran expectació i admiració que va ocasionar aquesta resposta.

Reflexió:

Hi ha qui diu: no puc ser feliç perquè estic malalt, perquè no tinc diners, perquè el gran amor de la meua vida m'ha deixat... Malgrat situacions adverses, la felicitat no depèn de qui tens al costat sinó de l'actitud davant la vida, que cadascú decideix prendre.